

Подъ Крушж.

Крушо мила, круша млада
 тѣ, мя пакъ дойдохъ подъ тѣбе!
 и подъ твойтѣ гѣстѣ сѣнкѣ
 да поглѣдамъ слънце, нѣбе.

И до сег' съмь сека зѣранъ
 при тебъ търчалъ, крушо млада,
 на самъ подъ твойто лѣстѣ
 да си четѣ „Илія'дж“.

Таз' сутрина Ето! стѣгнахъ,
 подъ тебъ съ едно писмо сѣмо;
 двама да го четемъ, вѣдимъ
 що ми прѣтель пиш' отъ тѣмо.

На! крушко, и ты да видишь,
 що ми тоз' прѣтель пѣше,
 и съсъ какво родолюбство
 той отъ сѣрдце ахъ! въздѣше.

Закльнва мя на свѣтъ въ сѣчко
 пчелицы подъ тебъ да глѣдамъ,
 и примѣра тѣхный общо
 въ секѣ работѣ да слѣ двамъ.
